

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **E. K.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2013, č. j. 32 A 58/2013 – 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 10. 9. 2013, č. j. 32 A 58/2013 – 3, odmítl pro opožděnost žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 30. 7. 2013, č. j. CPR-6045-3/ČJ-2013-930310-V242, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 18. 3. 2013, č. j. KRPC-145991-47/ČJ-2012-020025, jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Krajský soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž mimo jiné požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel dále požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 11. 2013, č. j. 4 As 140/2013 – 26, návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[4] Usnesením ze dne 22. 11. 2013, č. j. 4 As 140/2013 – 34, Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2013, č. j. 32 A 58/2013 – 3 a vyzval stěžovatele, aby

ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li soudu ve stanovené lhůtě předložena plná moc nebo doklad o vzdělání, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že stěžovatel není zastoupen advokátem, ačkoliv podle § 105 odst. 2 s. ř. s. je takové zastoupení v řízení o kasační stížnosti povinné. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. totiž musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zvláštním zákonem je v této souvislosti míněn zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem pro toto rozhodnutí bylo zjištění, že kasační stížnost podaná stěžovatelem je zjevně bezúspěšným návrhem. Žaloba podaná stěžovatelem v nyní rozhodované věci totiž byla skutečně podána po lhůtě stanovené zákonem, přičemž zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Nadto Nejvyšší správní soud zjistil, že proti stejnému rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel další dvě žaloby, z nichž jedna byla podána včas právním zástupcem stěžovatele a je meritorně projednávána Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 32 A 55/2013.

[5] Z doručenky založené ve spise Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedené usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 11. 2013, č. j. 4 As 140/2013 – 34, bylo stěžovateli doručeno dne 2. 12. 2013, kdy si jej osobně převzal. Lhůta k doložení vysokoškolského právnického vzdělání stěžovatele nebo předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti tak uplynula dne 16. 12. 2013. Stěžovatel však na výzvu Nejvyššího správního soudu k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, ani později, nereagoval.

[6] S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel totiž na výzvu soudu nedoložil, že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, k dispozici na www.nssoud.cz).

[8] Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

[9] Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nezabýval.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu